

26 ΜΑΪΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ε'.

(Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ

ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετά τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος Γα ϕ

Κ^{Νη} υ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
 σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ου ^{Πα} ει
 σα ακου σο ονμου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε ^{Κε} Κυ
 ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
 σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προ σχες τη φω
^{Πα} νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
^{Κε} εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
^{Γα} σα ακου σον μϛ ϛ Κυ υ ρι ι ε ^{ϛϛ}
Κ^{Γα} α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ χη η η η
^{Πα} μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σου ^{Γα} ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
 ω ω ν μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
^Μ ^{Γα} νη ^{ϛϛ} ει σα ακου σον μου Κυ υ ρι ι ε ^{ϛϛ}

Ἡ Στιχολογία. ^Γ ^λ
²²

Θ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^Γ
²²

Μ^{Γα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γωσπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι αις ^Γ
²²

Σ^{Γα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων ^Γ
²²

Π^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου ^Γ
²²

Ο^{Γα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των ^u
^q κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των ^Γ
²²

Α^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μσ και

συ εγνωστας τρι βς μσ

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δαμοι^{Γα}

Κ^{Γα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον^υ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με^{Γα}

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου^{Γα}

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των^{Γα}

Π^{Γα} ροσχεσπροστην δε η σι ι ιν μου^υ ο τι ε τα

πει νω θηνσφοδρα^{Γα}

Ρ^{Γα} υσαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με^υ ο τι ε

κραται ω θησαν υ περ ε με^{Γα}

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^{Γα}
του ε ξο μο^υ

λο^Χ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^{Πα}

Τ^{Γα} ω σω σταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος[♀]

λε λυ υ ται και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ
γη η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στει σω ζο με νον
υ μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι
Π ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου
Κυ ρι ε και ο πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω
κται πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε υ
μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α κς

σον της φω νη ης μου
Δ ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να
μιν και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι
ι αν α δι αι ρε τον α κτισ τον Θε ο τη τα Τρι
α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ ρ ρ σαν εις αι
ω να αι ω νο ος

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φωνην

Πα
της δε η σε ω ως μθ

Tον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυνου μεν Χρι

Πα
στε και την α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δοξα ζο

Γα
ο μεν πω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

α α θη η μεν

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμος ε ε στιν

Γα
μνου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Πα ρθε νου σα ρ

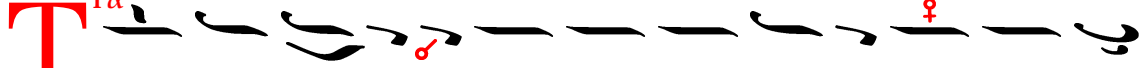

κω θεν τα δι η μας γαρ ε σταυ ρω ω ω θη και

τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ χη

Πα
μου ε πι τον Κυ ρι ι ον

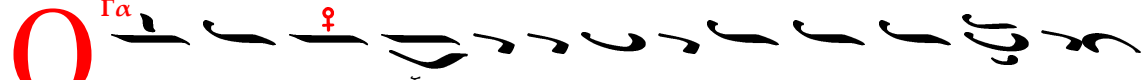
Tοις εν Α δη κα τα βα ρ Χρι στος ευ ηγ γε λι

 σα α το θα ρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει

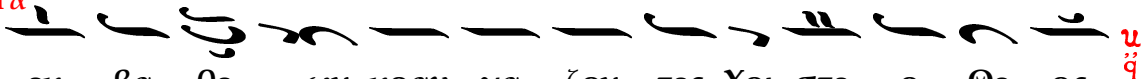
 μι η α να στα σις ε γω η μας α να ξω

 λυ σας θα να του τας πυ λα ας

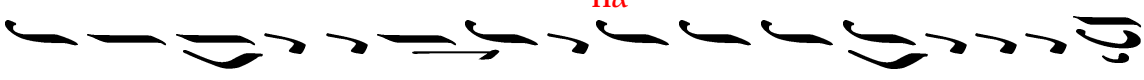
Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον

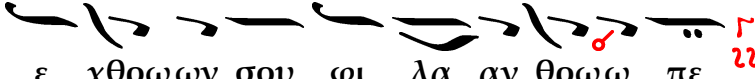

Ο ι α να ξι ως ε στω τες εν τω α χραν τω

 σου οι κω ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ πο ο μεν

 εκ βα θε ων κραυ γα ζον τες Χρι στε ο Θε ος

 ο φω τι σας τον κο ο σμον τη τρι η με ρω α να στα

 σει ει σου ε ξε λου τον λα ο ο ον σου εκ χει ρο στων

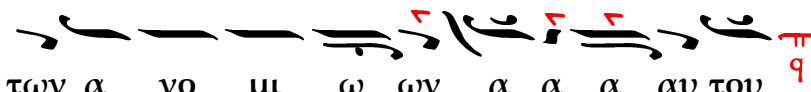

 ε χθρων σου φι λα αν θρωω πε

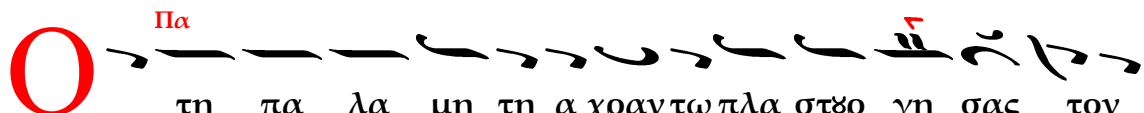
Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου β' εἰς γ'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων

 των α νο μι ω ων α α α αυ του

Ο τη πα λα μη τη α χραν τω πλα στρω γη σας τον

α α αν θρω ω ω πον ηλ θες ευ σπλαγ χνε τς

νο σν τας ι α σα σθαι αι αι αι αι Χρι ι ι ι στε

τον Πα ρα λυ τον εν τη Προ βα τι κη κο λυ υμ βη

η η θρα δι α τς λο γς σς α νε ε ε ε

στη η η η σας αι μορ ρς δε το αλ γος ε θε

ρα α α πε ε ε ευ σας της Χα να ναι

α ας τη ην παι αι δα ε νοχ λς με νη ην η λε ε ε

η η η η σας και την αι τη σιν τς Ε κα τον ταρ

χου ς ς ς ς πα α ρει ει ει δες δι α τς

το κρα α ζο ο μεν παν το δυ να με Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τες οι οι λα α α οι

Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντω, ...

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να

Α Πα τα φος νε κρος υ πα ρχων ο Πα ρα λυ υ τος ι

δων σε Ε βο ο η η σεν ε λε η σον με Κυ ρι ι
 ε ο τι η κλι νη μσ τυμ βος μοι οι ε γε ε ε
 ε ε νε ε ε ε το τι μοι κε ε ερδος ζω ω ης
 ς χρη ζω της Προ βα τι κη η ης κο λυμ
 βη η η η θρας ς γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λων
 με τα ρατ το με νωντω ω ων υ υ δα α α των
 αλ λα σοι τη πη γη προ σερ χομαι των ι ι α α
 μα α των ι να κα γω με τα παν των κρα α α ζω
 παν το δυ να με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Α νε ε βη ο ο ο Ι ι η η σους εις Ι
 ε ε ρο σο ο ο λυ υ υ υ μα ε πι τη Προ
 βα τι κη κο λυ υμ βη η θρα τη λε γο με νη κα
 τα Ι ου δαι αι ου ους Βη θε ε σδα πε ε εν τε ε

στο α ας ε χουου ου ου ση εν ταυταιςγαρ κα τε
κει ει το πλη η η θο ος των α α σθε νουου ου ουντων
α αγ γε λος γα α αρ του ου Θε ε ου κα τα και
ρον ε ε πι φοι οι των δι ε τα α ρατ τε εν α αυ
την και ρω σιν ε χα ρι ι ζε ε το τοις προ
σι ι ου ου ου σι ιν εν πι ι ι ι στει και ι
δων ο ο Κυ υ ρι ι ος χρο νι ουν τα αν θρωπον λε
γει ει προς α αυ τον θε λεις υ γι ης γε ε νε ε σθαι
ο α σθε νων α α πε κρι ι ι ι ι να α α α
το Κυ ρι ε α ανθρω πο ον ουκ ε ε ε ε ε
χω ι να ο ταν τα ρα χθη η η η το ο υ
υ υ δωρ βα α λη η με ε ε ει εις την κο ο
λυμ βη η η η θραν ι α τρειςκα τη να λω ω σα τον
α α παν τα α μου βι ι ι ι ι ον και ε λε
ε ους τυ υ χει ειν ουκ η η ξι ω ω ω ω θην αλ
λο ι α α τρος των ψυ χων και των σω μα των λε γει ει

προς α αυ τον ^{Κε} α ρον σου τον κρα βα το ον και
 πε ρι πα α α α τει ^υ κη ρυτ των μου ου την δυ
 υ υ να α α α μιν ^{Πα} και το με γα ε ε λε ε
 ος ε εν τοις πε ερα σι ^Α

^{Ἦχος} Γα ϕ

Κ ^{Νη} νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην ^{Γα}

Π ^{Νη} ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^υ
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{Πα} το ο κον
 πα αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} πει ραν γα

αρ α ανδρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α
 μω με ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον
 εν σα α αρ κι ι ^υ τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος

Πα γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^{Γα}

Νη μη δα μως υ ^υ πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^υ αλλ ε κα τε ρας

Γα Πα
 ου σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω
 α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο
 Γα
 πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 θη η η η η ναι τας ψυ χα ας των ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
 Νη Γα
 ντω ων σε ε ε ε

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 προπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρεπειαν ενεδυυσατο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυριος εβασιιλευσεν ευπρεπειαν ενεδυυσατο οο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Ε^{Πα} πι τη Προ βα τι ι κη κο λυ υμ βη η
η η θρα αν θρω πος κα τε κει ει το ο εν α α
σθε νει ει ει α και ι δων σε Κυ ρι ι ε ε ε
Κε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α
Δι αν θρω πον εκ ε ε ε χω ι να ο ταν τα ρα χθη η

το ο υ υ δωρ βα λη η με ε ε Ε εν α α αυ
 τω ε νω ω δε πο ρευ ο ο μαι αλ λος προ λα αμ βα
 νει ει με και λαμ βα α νει τη ην ι ι ι α α α α
 σιν ε γω δε α σθε νω ων κα τα α κει ει ει
 μαι και ευ θυς πλαγι σθει ει ει εις ο ο Σω ω τηρ
 λε γει προ ος α α αυ τον δι α σε αν θρω πος
 γε γο ο να δι α σε σα ρ κα πε ρι βε βλη η μαι και λε
 γει εις α αν θρω πο ον εκ ε ε ε ε χω α ρο ον
 σθ τον κραβ βα το ο ον και πε ε ρι πα α α α
 τει πα ντα σοι οι οι δυ υ να α τα πα ντα υ πα
 κθ θ θ ει πα ντα υ υ πο ο τε ε ε ε ε
 τα α α κται παντων η μων μνη η σθη η τι και ε
 λε η σον Α γι ι ε ως φι λα αν θρω πος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τθς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

N α ος και αι πυλη υ υ πα α α αρχεις

πα λα τι ον και θρο νος του Βα σι ι λε ε ως παρ θε

ε ε νε πα αν σε ε ε μνε δι ης ο λυ τρω ω

της μου Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος τοις

εν σκο τει κα θε ευ δου σι ιν ε ε πε ε ε ε

ε φα α α α νεν Η λι ος υ πα α αρχω ων δι

και αι ο συ υ υ νης φω τι σαι θε λωνους ε πλα α

σε κατ ει κο να ι ι δι ι αν χει ρι ι ι τη ε

ε α α αυ του διο πα α νυ μνη η τε ως

μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ο ον κε κτη

με ε ε ε νη α δι α λει πτω σπρε σβε ευ ε ε σω

θη η ναι τα ας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ω

ων

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Ο ^{Γα} τω ^{Πα} πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας τον η
λι ι ον ^{Γα} και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
φαι δρυνας τα συμ παν τα ^ϕ προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ϕ

^ϕ Α να στη τω ο Θε ος ^ϕ και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του ^ϕ και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του ^ϕ οι μι σουντες αυ τον ^ϕ

Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται ^ϕ Πα σχα και νον Α γι ον ^ϕ Πα α σχα
μυ στι κον ^ϕ Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της ^ϕ Πα σχα α μω μον ^ϕ Πα σχα
με γα ^ϕ Πα σχα των πι στων ^ϕ Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν ^ϕ Πα σχα παν τας α

γι α α ζονπι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τω σαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ο ρ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τε ρ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ

ξά τε Α πο στο ο ο ο λοις ^{υ ρ}

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{υ ρ}

Ε^{Νη} ν τη στο α του Σο λο ο μω ω ων το ος ^{β γ}

ε κει κα τε κει το πλη η η θο ος των α σθε ε ε

νου ου ου ουν των ^{υ ρ} και με σου σης της ε ο ορ της

ε ευ ρεν ο Χρι ι στος ^{Δ υ ρ} ο κτω και τρι α κοντα ε

των πα ρα λυ τον κει ει ει ει με ε ε ε νον ^{υ ρ} δε

σπο τι κη η φω ω ω νη λε ε γει προς α αυ

τον ^{Δ υ ρ} θε ε λεις υ γι η ης γε ε νε ε ε σθαι αι

Νη ο α σθε νω ω ων α πε κρι ι ι ι να α α α το ^{υ ρ}

Δι Κυ ρι ι ε α αν θρω πο ον ου ουκ ε ε ε ε χω ^{Δ υ ρ}

ι να ο ταν τα ρα χθη η το ο υ υ υ δωρ ^{Νη} βα λη η ^{Δ υ ρ}

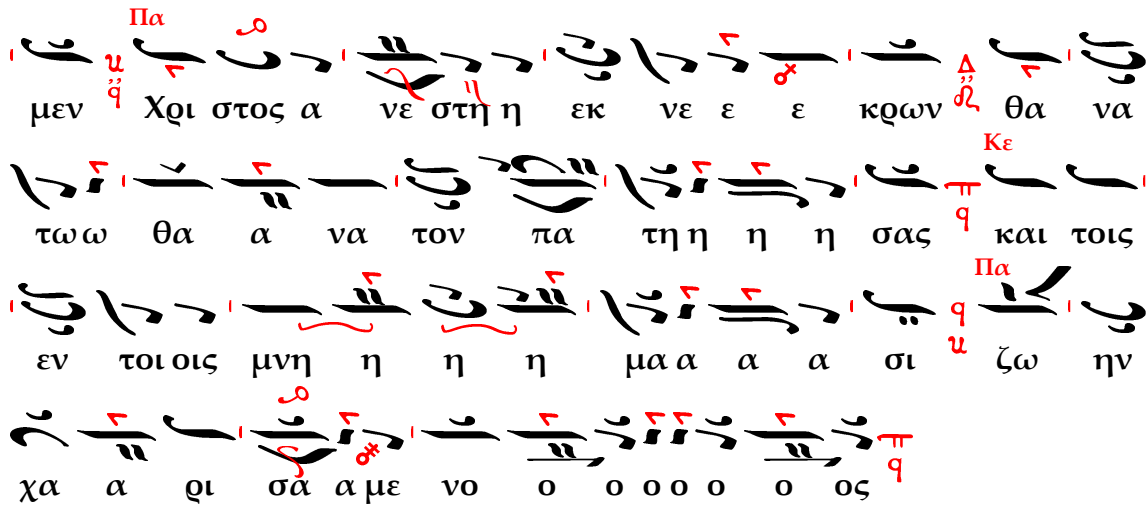
με ε ε ει εις την κο λυ υ υμ βη η η η θραν ^{υ ρ}

Γα ο δε λε γει προς α αυ τον ^{υ ρ} α ρον σου την κλι

ι ι νη ην ^{Δι} ι δε υ γι ι η η η ης
 γε ε γο ο ο νας ^{Νη} μη κε ε ε τι α μα α α αρ
 τα α α α νε ^{Δι} της Θε ο το κου πρε σβει ει αις
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Νη} κα τα α πε εμ
 ψο ον η η η μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Ἦχος Παφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι σς σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠδὴ Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε
γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
νε ^{Γα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
ος σου και θε ος η μων ^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα}

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *